

นโยบายการส่งเสริมการก่อตั้งโรงงานอุตสาหกรรม แล็กเกอร์เคลือบกระป๋องในประเทศไทย

Policy Implication on Manufacturing Factory in Lacquered Industry for Food and Beverage Can in Thailand

สกล สุขเสริมสงชัย¹

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมแล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องดื่มกระป๋องของไทย ศึกษาพัฒนาการของนโยบายการส่งเสริมการก่อตั้งโรงงานแล็กเกอร์ของไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งทิศทางในอนาคต ทั้งในด้านบุคลากร ด้านจัดดูดิบ และด้านองค์ความรู้ ศึกษาบทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนต่อการอุตสาหกรรมแล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะ และ ศึกษาแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนต่อการส่งเสริมการกำหนดนโยบายเพื่อการก่อตั้งโรงงานแล็กเกอร์ของไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพ ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจากหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 7 คน และ กลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจ จำนวน 17 คน รวมทั้งหมด 24 คน และกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ ได้แก่ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณได้แก่แบบสอบถาม ซึ่งการวิเคราะห์เชิงคุณภาพใช้เหตุผลตามหลักตรรกะ ด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และสร้างข้อสรุป สถิติที่ใช้วิเคราะห์เชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่าความเชื่อมั่น (reliability) ค่าที (t-test independent) และค่าเอฟ (F-test) ถ้าพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe) ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมแล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องดื่มกระป๋องคือภาครัฐไม่มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนและไม่มีหน่วยงานภาครัฐกำกับดูแลอุตสาหกรรม

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
สงขลา ในระบอบระบอบประชาธิปไตย ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 13180

เล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะภาครัฐมุ่งบังคับใช้กฎหมายตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะเท่านั้นโดยมีลักษณะทางอ้อมมากกว่า ส่งผลทำให้ภาคเอกชนต้องดำเนินธุรกิจในลักษณะ Business to Business ตั้งแต่การนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศจนถึงการส่งออกต่างประเทศ ซึ่งปัญหาอุปสรรคที่พบคือขาดการสนับสนุนจากภาครัฐในด้านศุลกากร ปัญหาด้านการส่งเสริมการส่งออก และปัญหาการวิจัยเพื่อพัฒนาด้านวัตถุดิบ บุคลากร และเทคโนโลยีจากหน่วยงานภาครัฐ

2) การพัฒนานโยบายการส่งเสริมการก่อตั้งโรงงานเล็กเกอร์ของไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่าภาคเอกชนดำเนินการธุรกิจให้อุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะเองทั้งหมดตั้งแต่ด้านบุคลากร ด้านวัตถุดิบ และด้านองค์ความรู้ พบว่าภาครัฐไม่มีนโยบายหรือหน่วยงานภาครัฐเข้ามาส่วนร่วมในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะ ส่งผลให้การก่อตั้งโรงงานเล็กเกอร์ เกิดขึ้นได้ยาก เนื่องจากต้องอาศัยกลไกภาครัฐเข้ามาบีบบทบาทในการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะอย่างเป็นระบบ เพื่อการพัฒนาที่มีมือแรงงาน การจัดหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ และการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะ

3) บทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนต่อการอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องของไทยพบว่าภาคเอกชนดำเนินการธุรกิจเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะโดยที่ภาครัฐไม่มีนโยบาย หน่วยงานในการส่งเสริมสนับสนุน ซึ่งภาครัฐเป็นกลไกสำคัญในการบูรณาการให้ภาคเอกชน ภาคประชาชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะของไทย

4) แนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนต่อการส่งเสริมการกำหนดนโยบายเพื่อการก่อตั้งโรงงานเล็กเกอร์ของไทย โดยที่ภาครัฐจะต้องเป็นตัวกลางในฐานะ ผู้บริหารราชการแผ่นดินและผู้กำหนดนโยบายเศรษฐกิจควรส่งเสริมและพัฒนาในลักษณะรูปแบบภาครัฐ-สังคม ภาครัฐเข้าแทรกแซงให้ความช่วยเหลือส่งเสริมอย่างเป็นทางการ โดยใช้ลักษณะระหว่างรัฐกับกลุ่มนักธุรกิจผู้ลงทุน กลุ่มผู้ใช้แรงงานในกระบวนการผลิตและการจ้างงานและคุ้มครองผู้บริโภค โดยเจรจาข้อตกลงกลุ่มเปิดการลงทุน (Multilateral Agreement on Investment : MAI) ซึ่งจะก่อให้เกิดนโยบายและหน่วยงานทำหน้าที่ส่งเสริมก่อตั้งโรงงานเล็กเกอร์ของไทยและพัฒนาอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องของไทยต่อไป

คำสำคัญ: นโยบาย, อุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋อง, ข้อตกลงพหุภาคีสำหรับการลงทุน

Abstract

The aims of the study are to explore the problems and obstacles in business operation in the industry on lacquered steel sheets for food and beverage cans manufacturing in Thailand, to understand how the policies are developed and evolved over time in supporting the establishment of lacquered steel sheets factory and to explore the trend in the future in developing the resource person, material and knowledge, to study the roles of government, private agencies and individuals towards lacquered steel sheets industry, and to examine the relationship of public-private sector to strengthen the concerted effort in policy implication for the construction of the factory of lacquered steel sheets. There are two groups of people who are directly involved with this industry. They are comprised of Group 1: policy makers and officials from government agencies and 7 key informants will be interviewed, Group 2: entrepreneurs from business and private agencies and 17 case studies will be selected for interview in totaling of 24 people, and Group 3: quantitative respondents and 300 people living in Bangkok Metropolitan Region. The qualitative research methodology uses the in-depth interview relying on the content analysis and further investigation of data. Whereas the quantitative instrumental method is structured by the questionnaire drawing upon the descriptive statistic data analysis on percentages, means, standard deviations, reliability, t-test independent and F-test. Scheffe test is one of the multiple comparison techniques is used for evaluation. The results of the study are:

1) problems and obstacles in business operation in the industry on lacquered steel sheets for food and beverage cans manufacturing have resulted from the lack of policy implication from the government agencies in governing this kind of industry. The enacted ad-hoc policy has caused the operation of business-to-business by private agencies in proceeding solely the management of importing the raw materials and export the products to foreign country. The shortcomings result from the negligence from the government policy in custom system, export promotion, research support for developing resource persons, raw materials, and technology from state agencies.

2) The Thai government has no policy implementation to support the construction of factory of lacquered steel sheets over the years. The business operation in this industry is functioned solely by the private sector in all stages of management process in administering the resource person, raw material and knowledge without any support and cooperation from the government agencies. This has caused the difficulty in constructing the factory for lacquered steel sheets industry because of the state dysfunctional

mechanism in supporting orderly system in labour skill training, raw material supply and knowledge development on this industry.

3) The lack of the state mechanism of administrative management in operating and facilitating the business on lacquered steel sheets industry limits the effectiveness of the integration of public-private sectors including relevant agencies in policy implementation and legitimization of the authorized agencies in participatory action.

4) The way forward to the coordination of public-private sectors in policy implementation on the construction of factory of lacquered steel sheets industry for food and beverage cans, the government's role as bureaucratic administrator and the policy maker should support realistically the action plan by formulating the strategy of the public-private intervention. The adoption of Multilateral Agreement on Investment (MAI) evolved from negotiation and cooperation amongst the government, the business investors, and the workers in manufacturing process including consumer protection group helps to facilitate the policy formulation and the mandate of authorized agencies to support the operation of the lacquered steel sheets industry.

Keywords: Policy, Lacquered Can Industry, Multilateral Agreement on Investment

บทนำ

นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันอุตสาหกรรมเคมีโดยเฉพาะแล็กเกอร์เคลือบกระป๋องอาหารของประเทศไทยมีการลงทุนจากผู้ประกอบการจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากและมีความหลากหลายของประเทศผลิตภัณฑ์และมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากอุตสาหกรรมเหล่านี้เป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ และใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งมีบทบาทสนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าและเพื่อการส่งออก ขณะเดียวกันอุตสาหกรรมเคมีก็เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตค่อนข้างสูงเนื่องจากวัตถุดิบเคมีมีโครงสร้างทางเคมีที่ซับซ้อน ต้องพึ่งพิงองค์ความรู้ เทคโนโลยี และบุคลากรในสายการผลิตจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตามในภาคอุตสาหกรรมไทยนั้น การพัฒนาด้วยเทคโนโลยีขั้นสูงยังขาดการลงทุนสนับสนุนอย่างมาก อีกทั้งวัตถุดิบที่ผลิตได้ในประเทศยังไม่ได้คุณภาพตามมาตรฐาน ทำให้อุตสาหกรรมเคมีส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาการนำเข้า รวมทั้งยังมีต้นทุนสูงมีการผลิตปริมาณน้อยอันเป็นปัญหาสำคัญต่อการพัฒนามาใช้ไบโอเชิงพาณิชย์ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอุตสาหกรรมแล็กเกอร์เคลือบกระป๋องกับอุตสาหกรรมอาหารกระป๋องซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยมาตลอด แต่อุตสาหกรรมนี้มีข้อจำกัดในด้านการที่พึ่งพาวัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศเป็นหลักทั้งในด้านวัตถุดิบ

ในการผลิต โดยเฉพาะกรณีอุตสาหกรรมปลากระป๋อง แม้การผลิตอาหารกระป๋องของไทยจำเป็นต้องนำเข้าวัตถุดิบกว่าร้อยละ 75 แต่ก็สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ทั้งที่จำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ เมื่อพิจารณามูลค่าการค้าของอุตสาหกรรมจะเห็นได้ว่าประเทศไทยได้เปรียบดุลการค้ามาโดยตลอด จากข้อมูลมูลค่าส่งออกอาหารทะเลกระป๋องจากกรมส่งเสริมการค้าส่งออกมีจำนวน 693.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ยังไม่รวมมูลค่าเพิ่มจากการจำหน่ายในประเทศและการจ้างงานในประเทศในแต่ละปีทำให้อุตสาหกรรมประมงที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของไทย การให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความยั่งยืนจึงเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ในขณะที่เดียวกันกลับพบว่าตลาดวัตถุดิบเคมีของโลกมีการแข่งขันสูงอันส่งผลต่อคุณภาพสินค้าและวัตถุดิบที่มีอยู่ในประเทศยังมีการผลิตปริมาณน้อยและมีอุปสรรคหลายอย่างต่อการพัฒนามาได้ในเชิงพาณิชย์ได้แม้ว่าไทยจะมีวัตถุดิบบางตัวที่มีศักยภาพต่อการนำมาพัฒนาเพื่อใช้ผลิตสารเคมีก็ตาม รวมทั้งยังขาดการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนการขาดการส่งเสริมอย่างจริงจังจากภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นการนำเข้าสารเคมีที่จำเป็นที่ยังไม่สามารถผลิตได้ภายในประเทศหรือผลิตได้แต่ยังไม่มีคุณภาพที่ได้มาตรฐานและการส่งเสริมในด้านการศึกษาที่ยังไม่มีมหาวิทยาลัยใดที่สามารถเปิดสอนตรงตามสายงานนี้มาก่อน ในส่วนของผู้ประกอบการเองนั้น ทางด้านบริษัทหรือโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการตั้งฐานการผลิตภายในประเทศไทยนั้นโดยเกือบทั้งหมดเป็นโรงงานที่มีการลงทุนข้ามชาติแทบทั้งสิ้นและเป็นบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่แห่งโลกอุตสาหกรรมการผลิตเหล็กเกอร์เคลือบแผ่นเหล็กที่ใช้งานอาหารและเครื่องตีมกระป๋อง อาทิ บริษัท PPG Industries, Inc. ซึ่งบริษัทแม่ที่ตั้งอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐเพนซิลวาเนีย และยังมีสาขาอื่นๆ ทั่วโลกและยังถือว่าเป็นอันดับหนึ่งของทวีปยุโรปที่มีการใช้เหล็กเกอร์สำหรับการผลิตกระป๋องเครื่องตีมอลูมิเนียมอีกด้วย มีการขยายฐานการผลิตเข้าในประเทศไทยในหลายๆจุดทั้งเป็นที่ตั้งของโรงงานการผลิตที่อยู่บริเวณเขตอุตสาหกรรมบางพลีพัฒนาการ หรือบริษัท The Valspar มีบริษัทแม่ตั้งอยู่ที่สหรัฐอเมริกา รัฐเพนซิลวาเนียและมีโรงงานที่ตั้งฐานการผลิตอยู่ที่เขตอุตสาหกรรมใกล้ด่านแพดทอรี่ จ.สมุทรสาคร โดยถือว่าเป็นบริษัทอันดับหนึ่งของโลกในการผลิตเหล็กเกอร์สำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องอีกด้วยและยังไม่รวมถึงธุรกิจประเภทเหล็กเกอร์สำหรับทาไม้สีพ่นรถยนต์ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมเหล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องยังคงเป็นอุตสาหกรรมหลักที่จำเป็นต่อโครงสร้างอุตสาหกรรมอาหารกระป๋องเป็นอย่างมาก และผู้ผลิตวัตถุดิบเช่นเหล็กเกอร์เหล่านี้ก็ยังคงเป็นบริษัทต่างประเทศซึ่งมาลงทุนธุรกิจในประเทศไทยเกือบทั้งหมดถึงแม้จะมีการจ้างแรงงานคนไทยเพื่อประกอบธุรกิจประเภทนี้ก็ตามแต่ในอนาคตอันใกล้ทุกบริษัทกำลังจะเปลี่ยนแปลงไปในระบบการผลิตที่ทันสมัยมากขึ้นโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์มาเข้ามามีส่วนในการควบคุมการผลิตควบคุมคุณภาพ ซึ่งส่งผลให้ความเกี่ยวพันระหว่างระบบการผลิตในอุตสาหกรรมเหล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องกับคนไทยลดน้อยลงไปเรื่อยๆ ซึ่งส่งผลเสียต่อเศรษฐกิจและสังคมโดยตรงเนื่องจากการจ้างแรงงานไทยก็จะลดน้อยลงและเหลือเท่าที่จำเป็นโดยรวมทั้งในอีกมุมหนึ่งบริษัท

ต่างประเทศเหล่านี้มีเงินทุนมหาศาลที่จะส่งคนงานหรือช่างเทคนิคซึ่งเป็นชาวต่างประเทศเข้ามาควบคุมแทน ซึ่งยังคงถือว่าคุ้มค่ากว่าที่จะจ้างแรงงานไทยที่ขาดประสบการณ์ และอาจส่งผลต่อการรักษาความลับในด้าน สูตรการผลิตของบริษัทด้วยอย่างไรก็ตาม ปัญหาดังกล่าวได้เกิดขึ้นและยังคงดำเนินเป็นไปอย่างเงียบๆโดยที่ทางรัฐบาลเองได้เพิกเฉยต่อปัญหาเหล่านี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องของไทย
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการของนโยบายการส่งเสริมการค้าตั้งโรงงานเล็กเกอร์ของไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งทิศทางในอนาคต ทั้งในด้านบุคลากร ด้านวัตถุดิบ และด้านองค์ความรู้
3. เพื่อศึกษาบทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนต่อการอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องของไทย
4. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนต่อการส่งเสริมการค้ากำหนดนโยบายเพื่อการก่อตั้งโรงงานเล็กเกอร์ของไทย

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยอาศัยข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ จากการสัมภาษณ์ (In-Depth Interview) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพ ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 7 คน และ กลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจ จำนวน 17 คน รวมทั้งหมด 24 คน และกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณได้แก่ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณได้แก่แบบสอบถาม ซึ่งการวิเคราะห์เชิงคุณภาพใช้เหตุผลตามหลักตรรกะ ด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และสร้างข้อสรุป สถิติที่ใช้วิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่าความเชื่อมั่น (reliability) ค่าที (t-test independent) และค่าเอฟ (F-test) ถ้าพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ้ (Scheffe)

ผลการวิจัย

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องของไทย

พบว่า ปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมีกระป๋องของไทย คือ ภาคเอกชนดำเนินธุรกิจระหว่างภาคเอกชนกับเอกชนตั้งแต่ด้านวัตถุดิบการผลิต ด้านการบริหารจัดการ ด้านนโยบายรัฐ ด้านเทคโนโลยีการผลิต โดยที่ภาครัฐตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันไม่มีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะและไม่มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่การควบคุมและกำกับอุตสาหกรรมเล็กเกอร์กระป๋องของรัฐโดยตรง ส่งผลทำให้กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะจะต้องดำเนินการบริหารจัดการและปฏิบัติตามตามกฎหมาย ระเบียบ ตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวงกำหนดไว้ จึงเกิดความล่าช้าตามลักษณะโครงสร้างของระบบราชการ ทำให้ภาคเอกชนไม่สามารถตอบสนองเป้าหมายของภาคเอกชนได้ เนื่องจากนโยบายหรือทิศทางของรัฐบาลไม่ได้กำหนดนโยบายส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมีกระป๋องไว้อย่างชัดเจน จึงส่งผลกระทบต่อการส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ด้านอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมีกระป๋องผ่านนโยบายหรือโครงการของหน่วยงานภาครัฐ เช่น การพัฒนาฝีมือแรงงานปัจจุบันต้องพึ่งพาบุคลากรจาก ปัญหาด้านการส่งออกและนำเข้าวัตถุดิบ เทคโนโลยี ปัจจุบันยังต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งผลิตภัณฑ์กระป๋องเคลือบเล็กเกอร์ของไทยเป็นฐานผลิตที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งปัญหาอุปสรรคที่สำคัญคือกระบวนการ หรือพิธีการทางด้านศุลกากรที่มีกระบวนการระยะเวลานานในการขนส่งสินค้าจากด่านศุลกากรสู่โรงงานอุตสาหกรรม และด้านอัตราภาษีนำเข้า ส่งออกที่มีผลกระทบต่อต้นทุนในการผลิต ซึ่งอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะจำเป็นต้องพึ่งพาการส่งออกสินค้าและนำเข้าจากต่างประเทศ

การพัฒนาการของนโยบายการส่งเสริมการก่อตั้งโรงงานเล็กเกอร์ของไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันรวมทั้งทิศทางในอนาคต ทั้งในด้านบุคลากร ด้านวัตถุดิบ และด้านองค์ความรู้พบว่า จากอดีตจนถึงปัจจุบันการพัฒนาการของนโยบายการส่งเสริมการก่อตั้งโรงงานเล็กเกอร์ของไทย การกำหนดนโยบายทิศทาง การก่อตั้งโรงงานเล็กเกอร์ของไทยหรือด้านบุคลากร ด้านวัตถุดิบ และด้านองค์ความรู้ของภาครัฐบาลไม่มีการกำหนดนโยบายและกฎหมายการส่งเสริมให้มีการก่อตั้งโรงงานเล็กเกอร์อย่างชัดเจน ส่งผลทำให้ไม่มีหน่วยงานภาครัฐหน่วยงานทำหน้าที่ควบคุมและกำกับนโยบายอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมีกระป๋อง มีแต่หน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องในการช่วยส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มนักธุรกิจในอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารเมื่อกลุ่มธุรกิจมีการร้องขอเสนอให้ช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาหรือส่งเสริมอุตสาหกรรมเล็กเกอร์ในด้านการจัดตั้งเครื่องจักร การส่งเสริมการค้าหรือการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ การลดหย่อนภาษีขาเข้า และภาษีขาออก โดยที่กลุ่มอุตสาหกรรมเล็กเกอร์กระป๋อง ได้ดำเนินธุรกิจโดยยึดปฏิบัติตามและดำเนินการไปตามกฎ ระเบียบ ตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวงกำหนดตามหลักกรรมภิบาล โดยที่บุคลากรด้านอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋องภาคเอกชนจะเป็นผู้ดำเนินการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ เนื่องจาก

ประเทศไทยยังขาดผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการผลิตเล็กเกอร์เคลือบกระป๋อง และมีความรู้ความเข้าใจ
สอดคล้องกับเครื่องจักรที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่สุด อุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋องต้องพึ่งพาด้ว
บุคลากร ด้านวัตถุดิบ และด้านองค์ความรู้ เพื่อช่วยศักยภาพในการผลิตให้กระป๋องมีประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผล หากภาครัฐส่งเสริมนโยบายการส่งเสริมการก่อตั้งโรงงานเล็กเกอร์อย่างชัดเจนและมีหน่วยงาน
ภาครัฐรับผิดชอบในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องดื่มกระป๋อง
จะส่งผลทำให้ผู้ผลิตอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องดื่มกระป๋องสามารถ
พัฒนาด้านวัตถุดิบ ด้านบุคลากร และด้านองค์ความรู้ให้สามารถแข่งขันและเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มประเทศผู้
นำเข้าเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องดื่มกระป๋องได้ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาท
อำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
กระทรวงการศึกษา เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม
เล็กเกอร์เคลือบกระป๋อง โดยที่หน่วยงานต่างๆมีศักยภาพด้านบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในกำหนด
นโยบาย การวางแผนยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมไปถึงศักยภาพในการนำนโยบายไปสู่
การปฏิบัติ มีหน่วยงานภาครัฐมีแนวการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ทำให้หน่วยงาน หรือ องค์การที่พร้อม
ให้การส่งเสริมสนับสนุน ด้านเครื่องมือ และ ห้องปฏิบัติการจัดทำวิจัยเพื่อการอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบ
กระป๋องในสถาบันการศึกษาเพื่อเป็นองค์ความรู้ต่อการพัฒนาธุรกิจให้มีมือแรงงานอุตสาหกรรมเล็กเกอร์
เคลือบกระป๋องมีความรู้ด้านเทคนิค ในการเคลือบเล็กเกอร์กระป๋องให้ได้มาตรฐาน และด้านวัตถุดิบใน
อุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋องส่วนสำคัญคือการเจรจาด้านการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศการ
ส่งเสริมด้านการลงทุนของกระทรวงพาณิชย์ โดยที่กระทรวงการคลังมีมาตรการยกเว้นภาษีเพื่อส่งเสริมการ
ลงทุนในภาคธุรกิจ ซึ่งมีกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการสนับสนุนพัฒนาคุณภาพวัตถุดิบที่ในการ
ผลิตและเทคโนโลยีให้มีความทันสมัยได้มาตรฐานและเพื่อลดปริมาณการนำเข้าวัตถุดิบเครื่องจักรจาก
ต่างประเทศ โดยสถาบันการศึกษามุ่งทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยด้านอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋อง
เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาและสามารถกำหนดแนวทางพัฒนาความรู้ความสามารถให้กับกลุ่มแรงงานใน
ภาคอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋อง หรือพัฒนาเป็นองค์ความรู้ให้สาขาวิชาอุตสาหกรรมแก๊นีสิต
นักศึกษาและประชาชนที่มีทักษะแรงงานและเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบ
กระป๋องหรือส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋องของหน่วยงานภาครัฐ โดยที่ภาคเอกชนเห็น
ว่าศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐทั้งอำนาจหน้าที่ โครงสร้างการบริหารราชการหากมีการบูรณาการร่วมกันของผู้
มีส่วนได้ส่วนเสียหลายภาคส่วนจะเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อพัฒนาอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋อง
โดยเฉพาะการพัฒนาในด้านบุคลากรด้านวัตถุดิบ และด้านองค์ความรู้ จะสามารถส่งเสริมและสร้างความ
น่าเชื่อถือมีคงยั่งยืนให้กับธุรกิจ ในอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องดื่ม
กระป๋องโดยเฉพาะการพัฒนาในด้านบุคลากร ด้านวัตถุดิบ และด้านองค์ความรู้ นอกจากนี้แล้วเจ้าหน้าที่รัฐ

จะต้องนำหลักธรรมาภิบาลมาบังคับใช้ในการบริหารจัดการส่งเสริมสนับสนุนแล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะ
สำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋อง

บทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนต่อการอุตสาหกรรมแล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะ
สำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องของไทยพบว่า บทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนต่อการ
อุตสาหกรรมแล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องของไทยนั้นเป็นความสัมพันธ์ใน
มิติตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยที่บทบาทของภาครัฐกำหนดนโยบาย ระเบียบ กฎหมายในการกำกับ
ควบคุมการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชนผ่านการบริหารราชการแผ่นดินจากกระทรวง กรม สำนักงานต่างๆ โดย
ที่ภาคเอกชนในกลุ่มอุตสาหกรรมแล็กเกอร์สามารถบริหารจัดการภายใต้กรอบระเบียบ กฎหมายที่ภาครัฐ
กำหนดในการดำเนินธุรกิจ โดยภาคประชาชนในฐานะผู้บริโภคสามารถดำเนินการให้ส่งเสริมสนับสนุนหรือ
ร้องเรียนอุตสาหกรรมแล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องได้ โดยที่ภาครัฐได้
กำหนดช่องทางในการให้บริการประชาชนได้ ใช้สิทธิผู้บริโภคที่ต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิหากได้รับผลกระทบ
จากการได้รับสินค้าและบริการไม่ได้คุณภาพมาตรฐานหรือไม่เป็นธรรมมีสิทธิได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาถึงบทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนต่อการอุตสาหกรรมแล็กเกอร์
เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องของไทย พบว่า อุตสาหกรรมแล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะ
สำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องของไทย ผู้ที่มีบทบาทภาคเอกชน และภาครัฐ เนื่องอดีตที่ผ่านมาภาครัฐ
ไม่มีนโยบายในการกำหนดทิศทางแนวทางการควบคุมอุตสาหกรรมแล็กเกอร์ตั้งแต่ด้านวัตถุดิบ ด้านบุคลากร
ด้านเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับภาครัฐไม่มีหน่วยงานทำหน้าที่ในการควบคุมหรือส่งเสริมอุตสาหกรรมแล็ก
เกอร์ ส่งผลทำให้ภาคเอกชนดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมแล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและ
เครื่องตีมกระป๋องของไทยเองในลักษณะ Business-to-Business ตั้งแต่ด้านบุคลากร ด้านวัตถุดิบ ด้านองค์
ความรู้ ด้านการนำเข้า-ส่งออก โดยภาคเอกชนปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่ภาครัฐกำหนด ซึ่งบทบาท
ภาครัฐในปัจจุบันมุ่งส่งเสริมงานนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อการส่งเสริมการลงทุน
ให้กับอุตสาหกรรมของภาคเอกชนในด้านต่างๆ ซึ่งนโยบายดังกล่าวภาครัฐเป็นนโยบายส่งเสริมผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมแล็กเกอร์เคลือบกระป๋องทางอ้อมมากกว่า ด้วยเหตุนี้บทบาทภาครัฐในการส่งเสริมอุตสาหกรรม
แล็กเกอร์เคลือบกระป๋องจึงเป็นไปตามบทบาทอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบเช่นกระทรวง
อุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงแรงงานและ
กระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวเป็นหน่วยงานที่อุตสาหกรรมแล็กเกอร์เคลือบกระป๋องต้อง
ปฏิบัติตามกฎระเบียบและมีส่วนช่วยส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาอุตสาหกรรมแล็กเกอร์เคลือบกระป๋อง

แนวทางพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนต่อการส่งเสริมการกำหนดนโยบายเพื่อการก่อตั้งโรงงานเล็กเกอร์ของไทยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่ค่อนข้างนโยบายการส่งเสริมการก่อตั้งโรงงานอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบกระป๋องหรืออุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีกระป๋องในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนั้น เห็นว่าภาครัฐไม่มีนโยบายและหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงต่อการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบกระป๋องในประเทศไทยหรือการก่อตั้งโรงงานอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบกระป๋องในประเทศไทย โดยที่ภาครัฐหรือหน่วยงานภาครัฐมีความพร้อมในด้านบุคลากร ด้านกฎระเบียบ ด้านวัสดุอุปกรณ์สถานที่ในการส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบกระป๋องและการก่อตั้งโรงงานอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบกระป๋องในประเทศไทยหากภาคเอกชนมีการร้องขอผ่านทางหน่วยงานราชการที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยที่ภาคเอกชนหรือกลุ่มอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบกระป๋องได้มุ่งส่งเสริมพัฒนาในการให้ความช่วยเหลือส่งเสริมอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีกระป๋องระหว่างภาคเอกชนกับเอกชน ซึ่งปัจจุบันอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีกระป๋องยังต้องพึ่งพาอาศัยการนำเข้าวัตถุดิบ บุคลากรผู้เชี่ยวชาญ เทคโนโลยี จากต่างประเทศเพื่อให้เป็นที่ยอมรับและได้รับมาตรฐานสากล โดยที่ภาคเอกชนได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับนโยบายการส่งเสริมการลงทุน การส่งออกของรัฐบาลอย่างยิ่ง เนื่องจากนโยบายส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าวแม้จะเป็นนโยบายในระดับมหภาค แต่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีกระป๋อง อาทิเช่น นโยบายการเปิดการค้าเสรี(FTA) นโยบายด้านการส่งเสริมการส่งออก นโยบายด้านอัตราภาษีนำเข้า-ส่งออก ของกระทรวงการคลัง นโยบายความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือนโยบายการพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นต้น ซึ่งอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีกระป๋องเป็นส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์อาหารกระป๋องดังนั้นแล้วประชาชนในฐานะผู้บริโภคจะมีสิทธิในการฟ้องร้องต่อสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคตามขั้นตอนตามกฎหมาย ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับส่งเสริมอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีกระป๋อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงปริมาณพบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่าง 245 คน ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับส่งเสริมอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีกระป๋องอยู่ในระดับน้อย สะท้อนให้เห็นว่าประชาชนไม่ทราบเกี่ยวกับเล็กเกอร์ที่เคสือบกระป๋อง แต่ประชาชนทราบเฉพาะว่าหากกระป๋องบรรจุอาหารอยู่ในสถานภาพไม่สมบูรณ์ก็จะไม่เปิดมารับประทานและความเชื่อมั่นถึงความปลอดภัยของกระป๋องบรรจุอาหารอย่างมาก เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับส่งเสริมอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคสือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีกระป๋อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่ เพศ อายุที่ รายได้ต่อเดือนแตกต่างกันไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้สายสำหรับอาหารและเครื่องดื่มกระป๋อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการศึกษาคุนวตมิชของบุคคลทำให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้สายสำหรับอาหารและเครื่องดื่มกระป๋องแตกต่างกันออกไป แนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาคมต่อการส่งเสริมการกำหนดนโยบายเพื่อการก่อตั้งโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ของไทยนั้น จำเป็นจะต้องมุ่งเน้นการร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน สามารถเป็นไปได้แต่ต้องมีการเจรจาร่วมกัน โดยมีการกำหนดนโยบายวิสัยทัศน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้สายสำหรับอาหารและเครื่องดื่มกระป๋องร่วมกันระหว่างภาครัฐกับเอกชน พร้อมทั้งมีการกำหนดหน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการกำกับดูแลอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้สายสำหรับอาหารและเครื่องดื่มกระป๋อง โดยมีการมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างบูรณาการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน โดยมีการปรับบทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร (Chief Executive Officer : CEO) สามารถตั้งการบังคับบัญชาสั่งการให้ดำเนินการด้วยความรวดเร็วตามลักษณะการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน การบริหารงานแบบบูรณาการ มุ่งเน้น การบริหาร การจัดสรรทรัพยากร ความรู้ ความสามารถ เทคโนโลยี การประสานงานและวิธีการบริหารจัดการ เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ โดยร่วมกันทำหน้าที่อย่างกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว หรืออาจเรียกว่า เป็นการบริหารงานแบบ CEO การจัดระบบการบริหารต่าง ๆ รวมเข้าด้วยกันเป็นเนื้อเดียวกันองค์กกรมามาตรฐานการจัดการต่าง ๆ มาใช้ประยุกต์ใช้ในการบริหารธุรกิจ

อภิปรายผล

จากการศึกษานโยบายการส่งเสริมการก่อตั้งโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้สายในประเทศไทย พบว่ามีมูลค่าการส่งออกและมูลค่าในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้สายสำหรับอาหารและเครื่องดื่มกระป๋องปีละหลายร้อยล้านดอลลาร์สหรัฐและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้สายยังเป็นส่วนหนึ่งในอุตสาหกรรมอาหารกระป๋องด้วย ซึ่งการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้สายสำหรับอาหารและเครื่องดื่มกระป๋องของไทยเป็นไปได้และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยทั้งในระดับจุลภาคและระดับมหภาคลักษณะของกระบวนการความสัมพันธ์คือการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผลของนโยบาย มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน มีองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแล โดยที่รัฐบาลมุ่งส่งเสริมด้านการลงทุนจากผู้ประกอบการทั้งในประเทศและต่างประเทศ สร้างและส่งเสริมเจรจาความสัมพันธ์ด้านการลงทุน การค้าระหว่างประเทศให้เกิดการลงทุน หรือการลดหย่อนภาษีให้กับประเทศคู่เจรจาในเขตการค้าเสรี ดังนั้นแล้วพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้สายสำหรับอาหารและเครื่องดื่มกระป๋องระหว่างภาครัฐและเอกชนจะต้องดำเนินงานอย่างบูรณาการร่วมกันในการกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมิน โดยมีการ

แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในอุตสาหกรรมเหล็กเกอร์เคลือบกระป๋องซึ่งสอดคล้องกับสิริพรรณ นกสวน (2546, หน้า 70-72) ได้กล่าวถึง ภาครัฐ-สังคม หรือที่นักวิชาการไทยบางคนเรียกว่า แนวคิดแบบสหการ (อนุสรณ์ ลิมมณี 2542, หน้า 59-65) หรือ บรรษัทนิยม (สมเกียรติ วันทะนะ 2544 หน้า 105-106) ได้กล่าวว่า แผนแผนความสัมพันธ์และความร่วมมืออย่างเป็นทางการระหว่างกลุ่มธุรกิจผู้ลงทุน และกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ในกระบวนการผลิตและการจ้างงาน โดยมีรัฐเป็นตัวกลางในฐานะผู้กำหนดนโยบายเศรษฐกิจ ดังนั้น ภาครัฐ-สังคม จึงเป็นการเข้าแทรกแซงซึ่งกันและกัน (interpenetration) ระหว่างรัฐและกลุ่มทางสังคม และยังเป็นการ กำหนดโครงสร้างการทำงานที่บังคับให้เกิดความร่วมมือกัน (compulsory cooperation) ระหว่างทุนและแรงงาน ภายใต้การควบคุมของรัฐ สะท้อนให้เห็นว่าในการก่อตั้งนโยบายส่งเสริมและก่อตั้งโรงงานเคลือบเหล็กเกอร์จำเป็นต้องมีระบบภาครัฐ-สังคม เข้ามาส่วนในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อเสนอทางเลือกเพื่อทดแทน กลุ่มเล็กกลุ่มน้อยในแนวคิดพหุนิยมซึ่งพยายามมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกระบวนการกำหนดนโยบาย โดยในระบบภาครัฐ-สังคม จะเชิญสมาคมรวบรวมยอดที่เป็นตัวแทนของผู้ประกอบการแต่ละประเภทเพื่อเสนอ ข้อตกลงกับกลไกรัฐและระบบราชการ และจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อลดความไม่แน่นอนของระบบตลาด บรรเทาความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม และเสริมสร้างความร่วมมือกันของทุกฝ่ายอย่างไรก็ดี แนวคิดภาครัฐ-สังคมเกิดขึ้นและพัฒนาในประเทศที่มีวัฒนธรรมให้รัฐแสดงบทบาทเป็นผู้สนับสนุนสภาพ แรงงานและสภาพแรงงานต้องเข้มแข็งและมีอำนาจมากพอที่จะต่อรองและได้รับการยอมรับจากสังคม และ Webster's Third New International Dictionary (1976) ได้นิยามว่า ภาครัฐ-สังคม ว่า ระบบหรือตัวการสำคัญ ในสังคมทั้งหมดที่ได้ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อให้เข้าระบบของโลกอุตสาหกรรมและการร่วมมือกันอย่างเป็นทางการเป็นมืออาชีพ ในลักษณะเป็นส่วนหนึ่งของตัวแทนของกลุ่มทางการเมืองและการควบคุมกลุ่มคนขนาดใหญ่และรวมถึง กิจกรรมทั้งหลายที่ซึ่งสามารถควบคุมได้รวมถึงการจัดการระบบแรงงานต่างๆ ได้อีกด้วย ด้วยเหตุนี้มีความ เป็นไปได้หรือไม่ที่จะสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Corporatism) จะร่วมมือกันพัฒนา อุตสาหกรรมเหล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องเค็มกระป๋องปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือ ความล้มเหลวจากภาครัฐและเอกชนจะต้องมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนจากหน่วยงานหรือองค์กรในการนำ นโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภชัย ยาวะประภาส (2545, หน้า 101) พบว่ามีปัจจัยหลายประการที่ กำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของกรรณานโยบายไปปฏิบัติปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ ประการแรก ลักษณะของ นโยบายนั้นๆ ประการที่สอง วัตถุประสงค์ของนโยบาย ประการที่สาม ความเป็นไปได้ทางการเมือง ประการที่สี่ ความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยี ประการที่ห้า ความพอใจเพียงของทรัพยากร ประการที่หก ลักษณะของหน่วยงาน ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ประการที่เจ็ด ทักษะคติของผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และประการที่แปด กลไกภายใน หน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หน่วยงานภาครัฐควรจัดทำแผนนโยบายแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดเป็นนโยบายระยะยาวให้มีความต่อเนื่องอย่างเป็นระบบอย่างยั่งยืน โดยมีการกำหนดองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวง กรม กอง เป็นต้น ที่มีอำนาจหน้าที่กฎหมาย ระเบียบที่สอดคล้องการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋อง นอกจากนี้การกำหนดนโยบายภาครัฐด้านการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋องจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศร่วมกัน ปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋องซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดนโยบายที่ถูกต้องเหมาะสมกับการกำหนดอำนาจหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งผลที่นโยบายการส่งเสริมเล็กเกอร์ของไทยด้านบุคลากร ด้านวัตถุดิบและด้านองค์ความรู้ต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องมีการบริหารจัดการร่วมกันอย่างเป็นระบบและภาครัฐมีการบริหารราชการอย่างบูรณาการ โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการร่วมกันอย่างเป็นระบบตั้งแต่กระบวนการกำหนดนโยบาย กระบวนการบริหารจัดการ และกระบวนการติดตามประเมินผล โดยให้สอดคล้องการพัฒนาในการส่งเสริมการลงทุน การส่งออก ด้านการพัฒนาบุคลากรบุคลากร ด้านการจัดหาวัตถุดิบ และด้านพัฒนาศักยภาพองค์ความรู้ รัฐบาลควรมุ่งส่งเสริมจัดตั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋องที่ชัดเจนในการทำกับดูแลส่งเสริมสนับสนุนภาคเอกชนในการพัฒนาส่งเสริมอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋อง

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ควรศึกษาเรื่องปัญหาอุปสรรคการก่อตั้งโรงงานเล็กเกอร์ของไทยที่มีอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องของไทยซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินธุรกิจและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋องควรศึกษาเรื่องการพัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบแผ่นโลหะสำหรับอาหารและเครื่องตีมกระป๋องของไทยเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมเล็กเกอร์เคลือบกระป๋องให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืนต่อไป

บรรณานุกรม

- สิริพรรณ นกสวน. (2546). *คำและความคิดในรัฐศาสตร์ร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเกียรติ วันทะนะ. (2549). *การแปรสภาพของรัฐสมัยใหม่: เอกสารวิจัยเพื่อประกอบการเรียนการสอนวิชา 454516 การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2538). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- ศุภชัย ขาอะประภาส. (2545). *นโยบาย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุสรณ์ ลิมมณี. (2542). *รัฐ สังคม และการเปลี่ยนแปลง: การพิจารณาในเชิงอำนาจนโยบาย และเครือข่ายความสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เด็อนตุลา.
- Webster's Third New International Dictionary, Unabridged. (1976). Springfield: Merriam-Webster Inc.